

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

Nr 29279.

Kl. 81 c, 24.

Ernst Alwardt, Kiel-Gaarden.

B65d 81/14

Powłoka gąsiora.

Zgłoszono 30 kwietnia 1938 r.

Udzielono 28 września 1940 r.

Pierwszeństwo: 27 stycznia 1938 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy ma na celu otrzymanie powłoki ochronnej, np. gąsiora w celu jego ochrony od zewnętrznych wpływów.

Jak wiadomo gąsiorzy oplata się w tym celu plecionką np. z wikliny, słomy, łyka. Taka plecionka jednak w razie uszkodzenia szkła nie zabezpiecza od wylania się cieczy z gąsiora, a powłoka z plecionki ma tę wadę, że przy dłuższym przechowywaniu gąsiorów łęgnie się w niej robactwo, plecionka zaś może być zniszczona przez gryzonie. Oprócz tego plecionka podlega łatwo wpływom atmosferycznym, zwłaszcza gdy gąsiorzy nie są przechowywane w suchych pomieszczeniach i wobec tego wymagają ciągłego i starannego dozoru i stałych napraw, gdy chodzi o zabezpie-

czenie od zniszczenia gąsiora wskutek wybicia dna.

Poza tym znany jest sposób pokrywania przedmiotów powłokami, szczelnymi na powietrze i wodę, przy czym powłokę, otaczającą przedmiot i składającą się np. z worka lub pęcherza, po zanurzeniu np. w roztopionym wosku, cerezynie, parafinie zanurza się np. w mieszaninie szlamowanej kredy ze szkłem wodnym, klejem w celu utworzenia twardej powłoki zewnętrznej. Sposób ten jest dobry, gdy osłona jest wykonana z papieru pergaminowego i napełniona np. powidłami, musztardą oraz jest szczelnie zamknięta na obu końcach. W tym przypadku więc zadaniem powłoki jest ochrona przedmiotu przed dostępem powietrza i wilgoci a nie

zabezpieczenie osłony przedmiotu od uderzenia i nacisku.

Poza tym znane są powłoki ochronne butli szklanych, które składają się z peków słomy, połączonych ze sobą parami i na przemian w postaci tkaniny siatkowej, aby były rozciągliwe i mogły pomieścić butle różnego kształtu i różnej średnicy. Takie powłoki ochronne mają przede wszystkim na celu zabezpieczenie butli szklanych podczas sterylizacji od nacisku i uderzenia.

Wreszcie znane są powłoki ochronne np. gąsiorów, przy czym gąsior otacza się warstwą np. ksyolitu lub cementu magnezowego, a jako materiał wypełniający stosuje się trociny drzewne lub miał torfowy, względnie gruboziarnisty korek albo też materiały, stosowane do otrzymania ksyolitu.

Powłoki wykonywane z ksyolitu posiadają tę wadę, że po wyschnięciu wykazują rysy, nie kurczą się dookoła przedmiotu lecz otaczają go raczej z pewnym luzem, wskutek czego nawet przy nieznacznym uderzeniu lub upadku następuje uderzenie ściany gąsiora o opakowanie drzewne, którego gąsior nie wytrzymuje i ulega rozbiciu.

Oprócz tego taka powłoka zwiększa znacznie ciężar gąsiora, tak iż nawet z tego względu nie nadaje się do gąsiorów przewożonych.

Próbowano uniknąć szkodliwej twardości ksyolitu i luzu pomiędzy gąsiorom i powłoką w ten sposób, że masę ksyolitową nakładano na naczynie szklane nie bezpośrednio, lecz najpierw na zimny klej, pokrywający gąsior, nakładano grubo ziarnistą masę korka, którą następnie pokrywano powłoką z ksyolitu. Jednakże twór chlorku magnezu, niezbędne do wytwarzania ksyolitu, wsiąka do gruboziarnistego korka, tak iż ziarna korka twardnieją na kryształ, a więc nie osiągnięto zamierzonego celu.

Wynalazek niniejszy usuwa powyższe wady w ten sposób, że gąsior, w celu ochrony od zewnętrznych wpływów na powierzchni zewnętrznej zaopatruje się w powłokę stałą, łączącą się ze szkłem, która powstaje w ten sposób, że powierzchnię gąsiora pokrywa się zimnym klejem, na który nakłada się warstwę grubszych trocin, po czym warstwę tę suszy się, pokrywa się jeszcze raz zimnym klejem i nakłada warstwę drobnych trocin, a po wysuszeniu tej warstwy nakłada się jeszcze ciasto z kleju zimnego i mączki drzewnej i wygładza się, po czym tę powłokę wygładza się i zaopatruje się w osłonę od wpływów atmosferycznych, np. w warstwę lakierną chlorokauczkową, w warstwę metalu lub w cienką warstwę ksyolitu.

Dzięki tym wielu warstwom powstaje dookoła gąsiora całkowicie przylegająca i mocna powłoka drewniana, która dzięki grubej warstwie trocin otrzymuje ku wewnątrz pewną sprężystość, na zewnątrz zaś tworzy zwartą powłokę drewnianą dzięki zastosowaniu trocin, stopniowanych od grubszych trocin aż do ciasta z mączki drzewnej, twardniejącej przy suszeniu, przy czym warstwa ta przez odpowiednie pomalowanie może być uodporniona na wpływy atmosferyczne.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania gąsiora zdolnego do przewozu. Zewnętrzną powierzchnię *b* gąsiora szklanego *a* pokrywa się lub natryskuje zimnym klejem, na który nakłada się natychmiast warstwę grubszych trocin *c*, po czym tę warstwę trocin suszy się, powłoka jeszcze raz tym klejem i nakłada warstwę *d* drobnych trocin lub dwie warstwy dwumilimetrowych ziarn korkowych, a po wysuszeniu tej warstwy nakłada się jeszcze ciasto *e* z zimnego kleju i mąki drzewnej jako zewnętrzną trwałą powłokę ochronną i wygładza oraz zaopatruje w powłokę *f*, odporną na wpływy atmosferyczne, gdy już powłoka otrzymała wodo-

szczelną warstwę zasadniczą. Nakładanie tej warstwy następuje w ten sposób, że powłoka na dnie jest najgrubsza, ku górze maleje i na szyjce zanika. Dno, które jest bardzo silnie naprężone, może być wzmocnione przez nałożenie gładkiej lub ukształtowanej płytki z włókien drzewnych. Ucho *h* do mniejszego gąsiora jest przymocowane za pomocą np. skówki *g* na jego szyjce, na większym zaś gąsiorze ucho *h* umocowuje się nie tylko na jego szyjce, lecz gąsior jest zaopatrzony w paski, które sięgają aż pod dno, a przy nakładaniu powłoki ochronnej zostają do niej wpuszczone, natomiast bardzo duży gąsior do swego przenoszenia wymaga po wykończeniu powłoki ochronnej, zastosowania opaski z odpowiednimi rączkami.

Powłoka, wykonana w powyższy sposób, otacza gąsior tak mocno, że jest on całkowicie zabezpieczony od nacisku i uderzenia i nawet przy silniejszych uderzeniach nie następuje pęknięcie szkła. Ponieważ warstwa zewnętrzna stanowi niezawodną ochronę przed stłuczeniem gąsiora zapobiega się więc jednocześnie wypłynięciu jego zawartości.

Zasadniczo jest rzeczą obojętną, czy materiał wypełniający, zamiast np. grubszych trocin, ziarn korkowych lub mialu torfowego, jest zastosowany w podanej lub odwrotnej kolejności, i czy materiał był nakładany lub natryskiwany na szkło w trzech, czterech lub więcej warstwach przy odpowiednim stopniowaniu materiału wypełniającego od ziarn 2 do 3 mm aż do drobnej mączki.

Powłoka według wynalazku jest bardzo lekka, nie gnije, gryzonie nie mogą jej pogryźć i nie lęgnie się w niej robactwo, a przy uszkodzeniu szkła w razie nadzwyczaj silnych uderzeń lub upadku zawartość gąsiora nie może wypłynąć, gdyż szkło jest przytrzymywane w powłoce tak mocno, że nie może rozpaść się, i wresz-

cie taka powłoka nie może pęknąć. Poza tym istnieje możliwość otaczania tą powłoką gąsiorów koszykowych bez konieczności usuwania uszkodzonej powłoki gąsiora, przy czym istniejąca plecionka koszykowa stanowi materiał wypełniający nakładanej lub natryskiwanej masy podatnej. Poza tym można dobrać różne barwy warstwy ochronnej, tak iż gąsiorzy różnych firm, ustawione na jednym miejscu, mogą być łatwo rozpoznane według barwy.

Z a s t r z e ż e n i a p a t e n t o w e .

1. Powłoka gąsiora, zabezpieczająca go od uderzenia i nakładana bezpośrednio na szkło oraz pozostawiona do stwardnienia, znamiona tym, że powierzchnia gąsiora jest pokryta np. klejem zimnym, na którym jest ułożona warstwa grubszych trocin, a po wysuszeniu pokryta jest jeszcze raz zimnym klejem i warstwą drobnych trocin lub dwiema warstwami z korka ziarnistego o grubości 2 mm, na czym po wysuszeniu ułożona jest jeszcze warstwa ciasta z zimnego kleju i mączki drzewnej, wygładzona na powierzchni.

2. Powłoka, według zastrz. 1, znamiona tym, że wysuszona i skrzepnięta warstwa z włókien drzewnych w celu ochrony przed wpływami atmosferycznymi jest pokryta najpierw nie dopuszczającą wody powłoką zasadniczą, a następnie powłoką z metalu albo lakieru chlorokauczukowego lub też cienką powłoką ksyrolitu.

3. Powłoka według zastrz. 1 i 2, znamiona tym, że jej dno jest wzmocnione za pomocą gładkiej lub ukształtowanej tarczy z włókna drzewnego.

Ernst Alwardt.
Zastępca: inż. B. Müller,
rzecznik patentowy.

